

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀKTRIS REIZES NEDEĻA
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 116 (2005)

Trešdien, 1957. g. 2. oktobri

13. gads

PRETIM LIELAJAI-GADADIENAI

Visi rajona darbaļaudis lielā pacilātībā gatavojas sagaidīt Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. Rūpniecības strādnieki, inženier tehniskie darbinieki stājušies darba sardzē un par godu svētkiem cīnās par gadaplāna pirmstermiņa izpildi. Kolchoznieki un pārējie lauku darbaļaudis, spītējot sliktajiem laika apstākļiem, pieliek visas pūles, lai novāktu bagātīgi augušo ražu un pirms termiņa norēķinātos ar valsti lauksaimniecības produktu piegādē.

Visi rajona pilsētas un lauku darbaļaudis nežēlo pūli, lai Dzimtenei, Lielajos Oktobra svētkos sniegtu krāšņas veltes. Rajona rūpniecības uzņēmumi par godu svētkiem uzņēmušies paaugstinātās socialistiskās sacensības saistības. Par to, ka šīs saistības tiek godam pildītas, liecina darba rezultāti. Sevišķi iepriecināti rādītāji ir mūsu pienotavām. Kuldīgas pienotava sviesta ražošanas gada plānu izpildīja jau šā gada 1. septembrī. Kabiles pienotava uz to pašu laiku sviesta ražošanas plānu bija izpildījusi par 83,4 procentiem.

Rajona lielākā rūpniecības uzņēmuma finieru rūpniecības „Vulkans” strādnieki savu gada plānu līdz 1. septembrim izpildīja par 82,6 procentiem. Tāku fabrika vilnas audumu izstrādājumu plānu izpildīja par 94,3 procentiem. Iepriecina tas, ka šī uzņēmuma kolektīvs šogad strādā daudz labāk nekā iepriekšējos gados. Likvidēta tā sauktā „šurmēšana” un uzņēmums šogad strādā no mēneša mēnesi ritmiski.

Rajona rūpkombināta kolektīvs lietkoku sagatavošanas gada uzdevumu līdz 1. septembrim bija izpildījis par 151,5 procentiem.

Atsaucoties PSKP un Padomju valdības aicinājumam tuvākajos gados panākt ASV lauksaimniecības produktu ražošanā uz vienu iedzīvotāju, rajona lopkopji ir cēlušies piena izslaukumus, salīdzinot ar pagājušo gadu. Lisenko vārdā nosauktā kolchoza lopkopji šā gada 8 mēnešos piena izslaukumu paaugstinājuši par 63,4 procentiem, Raiņa vārdā nosauktā kolchoza lopkopji ieguvuši par 435 kg piena no katras govīs vairāk, kolchoza „Brīvība” — par 372 kg, kolchoza „Aktīvis” — par 392 kg vairāk nekā pagājušajā gadā tānī pat laikā.

Tomēr daļa kolchozu saistības ar valsti kārtoti neapmierinoši. Kaut gan piena izslaukumi palielinājušies visos rajona kolchozos, izņemot kolchozu „Spars”, bet daļa kolchozu ar valsti obligātā piena piegādē vēl nav norēķinājušies. Tādi ir kolchozi „Padomju Latvija”, „Brīvais ceļš”, „Boļševiks”, Ždanova vārdā nosauktais.

Vēl neapmierinošāk daļa kolchozu saistības ar valsti kārtoti galas piegādē. Tā Lisenko vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis galas piegādi uz 20. septembri bija izpildījis tikai par 39 procentiem, „Padomju Latvija” par 31 procentu, „Proletarietis” — par 36 proc. Arī obligāto graudu piegādi valstij nokārtojuši ne visi kolchozi, bet visu kartupeļu piegādi nokārtojuši vienīgi kolchozi „Venta”, Raiņa v. n. un „Traktorists”.

Rajona darbaļaudim kā pilsētā, tā laukos jāvelta visi spēki, lai Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu sagaidītu ar panākumiem ražošanas plānu izpildē, smēķīgi paveiktu rudens lauku darbus, izpildītu saistības ar valsti visos piegādes veidos.

Kolchoznieki saņem jaunās ražas avansu

Tikko kolchozā „Sarkanā zvaigzne” izkūla daļu jaunās ražas, uzsāka graudu izsniegšanu avansā kolchozniekiem. Par katru pirmajā pusgadā izpelnīto izstrādes dienu kolchoznieki saņēma 1 kg jaunās ražas graudu. Pavisam avansā izsniedza ap 40 tonnām graudu.

Tagad sastādīti saraksti naudas avansa izsniegšanai par jūlija un augusta mēnešiem. Par katru izstrādes dienu izsniegs 1 rubli. Avansā izsniegs ap 20 tūkstoš rubļu.

L. Brūns

Novākts puse kartupeļu

Labi kartupeļu novākšanu organizē kolehozā „Traktorists”.

Kartupeļi kolehozā aizņem pavisam 51 ha. Jau pirms novākšanas sākuma valde un brigadieris rūpīgi izplānoja šo darbu, sadalīja platību, darbaspēku, mašīnas un pārējo inventāru. Tāpat kā iepriekšējā gadā arī šoruden nolēma kartupeļu novācējiem par veikto darbu maksāt vienīgi 10 proc. no salasītā kartupeļu daudzuma. To pēc vēlēšanās izsniedz katru dienu vai par vairākām dienām reizi. Vidēji katrs lasītājs dienā salasa ap 20—28 kastes kartupeļu, tas ir 1300—1800 kg. Līdz ar to apmaksā saņem ap 150 kg kartupeļu dienā. Kolchoznieki bb. Štrāls un Titenbergs jau nopelnījuši vairāk kā tonnu kartupeļu.

Rūpīgi sadalīts darbaspēks. Piemēram, katru kartupeļu rokamo mašīnu apkalpo 8—10 lasītāji, viens braucējs un vedējs, kurš savel kartupeļus glabāšanas vietās. Lasītāji lasa kartupeļus grozos, bet no tiem ielber kastēs. Katrā kastē ir 65 kg kartupeļu, līdz ar to nav vairs jāšver. Divas mašīnas parasti strādā līdzās, tādēļ pielastās kastes uzskaita viens cilvēks.

Pavisam izmanto četras kartupeļu rokamās mašīnas, kuras vada pastāvīgi braucēji. Pirmajā brigādē labi šo darbu veic Antons Poljaks un Jānis Titenbergs. Ar katru mašīnu dienā novāc vismaz hektaru kartupeļu. Arī vedē-

ji izraudzīti visam kartupeļu novākšanas laikam.

Tikko iesāka kartupeļu novākšanu, kolchoznieki steigda norēķināties ar valsti obligātajā piegādē. Katru dienu ar automašīnu Pelču spirta dedzinātavai piegādāja trīs kravas kartupeļu. Tagad kolchozs norēķinājies ar valsti obligātajā kartupeļu piegādē. Pirmajā b. Kapteiņa vadītajā brigādē atbērta arī sēkla ar krietnu uzviju — 60 t kartupeļu.

Kartupeļus uzglabās tikai stīrpās. Diendienā kartupeļus ieziemo stīrpās Andrējs Muceniks un Jānis Valnis. Viņiem šajā darbā ir zināma pieredze.

— Pašreiz visvairāk kartupeļu novākts pirmajā brigādē — 17 ha, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Leimanis. — Pavisam esam novākuši 25 ha lielu platību. No atsevišķiem laukiem pirmajā brigādē novācam pa 120 ont kartupeļu no hektara. Otrajā brigādē tajos laukos, kur deva bagātīgu kūsmēslu un kūdras mēslu, novāks vēl vairāk kartupeļu.

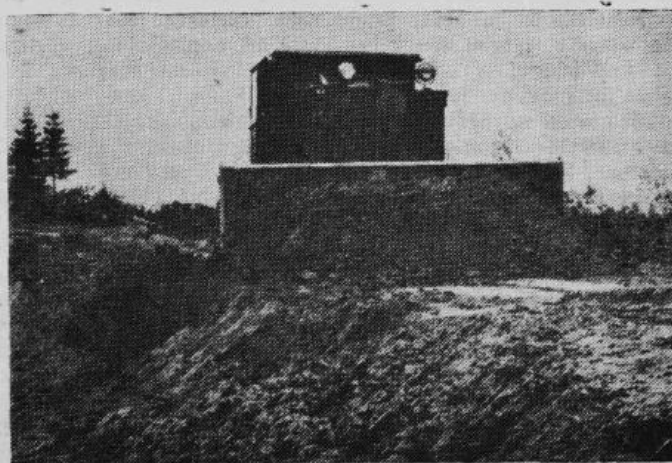
Pateicoties tam, ka kartupeļu novākšanā palīdz 16 cilvēki no pilsētas, varam izmantot divas mašīnas vairāk nekā pašu spēkiem vien, tāpēc pirmā brigade visu platību novāks līdz piektdienai, bet otrā, kura pašreiz gatavo arī skābarību, nākamās nedēļas sākumā. R. Rītums

Iekārto dīkus

Līdz šim lauksaimniecības arteli „Proletarietis” ar zivkopību nenodarbojās. Šogad kolchoznieki nolēma ierīkot pirmo dīki 5 ha platībā. Ar Kuldīgas MTS mehanizatora Indriķa Mūrnieka vadītā buldozera palīdzību īsā laikā iz-

veldoja valrāku metru augstu aizsprostu. Šo dīki izmantos arī kā ziemas dīki. Gravā ierīkos vēl divus aizsprostus un līdz ar to izveidosies 10 ha liels dīķis ar caurtekošu ūdeni.

R. Veldze

Attēlā: ūdens aizsprosta ierīkošana.

Pārskats

par kartupeļu un cukurbietu novākšanas gaitu rajona kolchozos uz š. g.

30. septembrī

Kolchozs	Novākti kartupeļi proc.	Novāktas cukurbietas proc.
„Traktorists”	48,5	3,8
„Venta”	35,0	12,5
„Uzvara”	28,2	10,0
„Grauds”	25,0	27,8
„Socialisma ceļš”	25,0	—
„Spars”	24,5	—
Kārļa Marksa v. n.	24,3	—
„Proletarietis”	21,4	16,7
„Komunisma ceļš”	21,0	25,0
„Imanta”	21,0	—
„Kopdarbība”	20,0	4,2
„Padomju Latvija”	18,9	13,6
„Uzvaras karogs”	16,1	—
„Komunars”	16,0	—
„Sarkanā zvaigzne”	14,3	33,3
„Cīņa”	13,6	13,3
Raiņa v. n.	13,3	8,3
Lisenko v. n.	13,3	—
„Sarkanais karogs”	12,2	—
Micurlina v. n.	11,4	26,7
„Kurzeme”	11,1	—
„Dzimtene”	10,0	35,7
„Abava”	10,0	4,5
Ždanova v. n.	9,8	17,6
Leņina v. n.	9,4	—
„Leņina ceļš”	9,2	6,7
„Brīvais ceļš”	7,9	45,8
„Jaunā gvarde”	7,1	17,4
„Boļševiks”	5,8	20,0
„Latvijas strēlnieks”	5,3	10,0
„Aktīvis”	5,0	24,3
„Brīvība”	4,0	10,5

Lopkopes novāc cukurbietes

Kolchozā „Traktorists” cukurbietu novākšanā palīdz arī „Kurmāles” novietnes lopkopējas. Bietes viņas izrauj, uz lauka sakrauļ traktorvilkmes slēpēs un ar traktoru tās pārved lopu novietnē. Tur pa brīvajiem brīžiem cukurbietes apdarina, bet lapas izbaro savas grupas govīm. Par katru ont apdarināto sakņu lopkopējas saņem 7 rubļus.

Šajās dienās sāks cukurbietu piegādi valstij.

R. Veldze

Centīgi mehanizatori

Centīgi lauksaimniecības arteli „Proletarietis” strādā Kuldīgas MTS mehanizatori bb. Kudīņš un Kibis. Strādājot divās maiņās, viņi ar traktoru DT-54 uzaruši 120 ha rugaines, kas ir vairāk nekā trešā daļa no visas kolchozā rudenī uzaramās platības.

J. Celms

Komjaunatnes dzīve

KĀ RADĀS VIENALDZĪBA

Rajona rūpniecības kombinātā drīz jāsākas komjaunatnes pirmorganizācijas sapulcei. Paredzētajā laikā sarkanajā stūrītī ieradīs pirmorganizācijas sekretars un divi komjaunieši.

Uz jautājumu, vai pie viņiem sapulces vienmēr sākas ar nokavēšanos, abi jaunieši kā nezinā palūkojas viens uz otru un parasta plecus.

— Kad jums bija pēdējā sapulce?

— Nezinu, — atbild uzrunātais — komjaunietis Volde-mars Bērziņš.

Jā, to, kad bijusi pēdējā komjauniešu sapulce, nevar atcerēties arī sekretars b. Jēgers. Bet skaidrs ir viens, ka krietni sen, ja neskaita pēdējās dienās notikušo kopējo partijas un komjaunatnes sapulci, kurā b. Jēgeram vajadzēja atskaitīties par pirmorganizācijas darbu. Taču arī tur piedalījās tikai pieci komjaunieši. Patiesībā b. Jēgeram nebija par ko atskaitīties. Sapulces nav notikušas kopš pavasara, komjauniešiem nav doti uzdevumi un līdz ar to velti runāt par pirmorganizācijas lomu socialistiskās sacensības organizēšanā un citos pasākumos.

Nekas tā nesaliedē kolektīvu kā kopējs uzdevums. Taču komjauniešiem nekādu konkrētu saistību nav, tāpēc arī viņi sapulcē jūtas kā svešinieki.

Kaut gan apspriežamie jautājumi — par politmācībām un pašdarbību svarīgi, velti gaidīt pašu komjauniešu domu apmaiņu, ierosinājumus. Komjauniete b. Bočanova atrod par lietderīgāku lasīt sapulces laikā grāmatu.

Kāpēc radusies tāda vienaldzība?

Pagājušā gada beigās pārskata un vēlēšanu sapulcē ievēlēja pirmorganizācijas sekretaru b. Jēgeru un komiteju. Sadalīja arī uzdevumus

komitejas locekļiem. Līdz ar to komjaunatnes rajona komiteja un rūpniecības kombināta partijas pirmorganizācija izbeidza interesēties par komjaunatnes pirmorganizācijas darbu. Komitejas sēdes nenotika un komitejas locekļi bb. Jaunozols, Eida un Grīnvalds drīz vien „aizmirs” savus uzdevumus. Pirmorganizācijas darbs netika plānots, bet ne partijas pirmorganizācija, ne komjaunatnes rajona komiteja to neliķās redzēt. Tā arī komjaunieši sāka aizmirst, ka viņiem ir pirmorganizācija un atsevišķi no viņiem kā Herberts Šulcs un citi pat biedru naudas nav nomaksājuši par vairākiem mēnešiem.

Ka komjaunatnes organizācijai nepieciešama partijas organizācijas vadība, to rūpniecības kombināta partijas pirmorganizācijas sekretars b. Gausmanis atcerējās gaužām vēlu, kad tās darbs jau sen bija apstājies. Viņš nolēma sākt ar to, ka rakstiski paziņoja b. Jēgeram, ka jāsagatavo atskaitē par pirmorganizācijas darbu partijas organizācijas sapulcē. Sapulcē b. Jēgeru un pārējos komjauniešus „nostrosteja”. Ja b. Gausmanim liekas, ka ar šādu „vadišanu” pietiek atkal līdz nākamajai „strostešanai”, tad rezultātus velti gaidīt.

Rajona rūpniecības kombinātā ir 23 komjaunieši. Daudzi no viņiem strādā un arī dzīvo ārpus pilsētas. Tāpēc pirmorganizācijas sekretaram un komitejai jāstrādā sevišķi enerģiski, lai izveidotu saliedētu komjauniešu kolektīvu. To panāks tikai tad, ja komjaunatnes organizācija dienā dienā sadarbosies ar partijas organizāciju, ja komunisti sistemātiski kontrolēs komjaunatnes pirmorganizācijas darbu, „strostešanas” vietā sniegs biedrisku padomu.

A. Liepa

Vēlēšanas
pionieru vienībā

Jau ar pirmajām skolas dienām liela rosme valdīja Ēdoles septiņgadīgās skolas Padomju Armijas vārdā nosauktajā pionieru vienībā. Bijā jāpārvēl pulciņu priekšsēdētāji, jāsagatavo atskaites un priekšnesumi pirmām vienības padomes vēlēšanām.

Un, lūk, pēdīgi šī diena ir pienākusi.

Rudens ziediem rotātajā zālē sapulcējušies 51 pionieri, komjaunieši, skolotāji un viesi.

Vārdu dod pionieru padomes priekšsēdētājam A. Lapiņam. Viņš pastāstīja, ka pionieri pagājušajā mācību gadā guvuši labus panākumus sportā (Lūciņa, Osīņa, Kaminska un citi), pašdarbības pulciņos (Kalēja, Gose, Grieze, Dedumeta), ārpusskolas darbā (Bože, Gudermanis, Rozenberga un citi). Taču vēl maz bija jūtama pionieru loma sekmju celšanā un uzvedībā.

Par jauno pionieru vienības padomes priekšsēdētāju ievēlēja VII^a klases aktīvāko pionieri Melitu Griezi.

K. Rudums

Meliorētajos
laukos zaļo ziemāji

Gandrīz visu vasaru melioratori strādāja kolchozā „Sarkanais karogs”. Šajā laikā veica drenāžu divos lauku masīvos — 52 ha kopplatībā. 16 ha platībā kolchozniekiem sējusi ziemājus, bet pārējo pavasarī apsēs ar vasarāju, kopā ar ilggadīgo zālāju sēklām. Līdz ar to 1959. gadā kolchoznieki no meliorētās platības cer iegūt vairāk nekā simts tonnu sienu.

Plaši meliorācijas darbi kolchozā paredzēti arī turpmākajos gados.

R. Upsala

Slaucējas saņem premijas

Aizputes rajona arteļa „Cīņa” valde noteikusi, ka katrs slaucēja, kas ieguvusi 3.000 kilogramus piena no katras tās kopšanā nodotās govs, saņem 1.000 rubļu lielu premiju, bet slaucējas, kas no katras govs ieguvušas 3.500 kilogramus piena, pa-

pildus saņems vēl 1.000 rubļus.

Slaucēja K. Eistere pirmā kolchozā sasniegusi noteikto normu. Tai pašā diena kolchoza kasteris viņai izmaksāja 1.000 rubļus. Drīz tādas pašas premijas saņēma vēl četras slaucējas.

Govis dod tikpat daudz piena, cik vasaras mēnešos

Lielākajā daļā Karsavas rajona kolchozu praktizē govu ganišanu abolīna atāla. Govīm izbaro arī vīķauzu mistru un kukuruzas zāļu masu. Tas dod iespēju iegūt

augstus izslāņumus. Vairākos lauksaimniecības arteļos no katras govs izslauc 10—11 kilogramus piena dienā — tikpat daudz cik vasaras mēnešos.

Cūkas nobaro ar lētu barību

Vilānu rajona kolchoza „Padomju Latgale” lopkopji apņēmušies iegūt 52 centnerus cūkaiņas uz katru 100 hektariem aramzemes. Doto vārdu viņi godam tur. Valstij jau nodotas 170 bekoncūkas. Līdz gada beigām nobaros vēl 100 cūkas.

Šovasar šeit plaši praktizēja cūku turešanu vasaras nomētēs. Pašlaik cūkas gana kartupeļu laukos. Puscūkiem katru dienu dod vājpienu un zaļbarību. Cūkas ātri pieņem svarā.

Pieci miljoni rubļu nedalāmajiem fondiem

Šogad Siguldas rajona kolchozu nedalāmie fondi pieaug vairāk nekā par 5 miljoniem rubļu. Par šiem līdzekļiem lauksaimniecības arteļi izvērs kapitalo celtniecību.

Kolchozos „Komunars” un „Darbs” ceļ jaunas lopkopības ēkas. Kolchozā „Boļševiks” būvē garāžu 10 automašīnām. Lauksaimniecības arteļu kapitālieguldījumi jau sasnieguši 5 miljonus rubļu.

Top jauns ciemats

Padomju saimniecībā „Kāņenieki” plaši izvērsušies būvdarbi. Cita pēc citas paceļas glitās dzīvojamās mājas. Pagājušajā gadā vien saimniecības centrā uzceltas piecas

jaunas mājas. Šogad nodotās ekspluatācijā divas mājas. Līdz Lielā Oktobra 40. gadadienai pabeigti celt vēl četras ēkas.

Dārzenu audzēšana devusi 50 tūkstošus rubļu

Dobeles rajona kolchoza „Taisnība” gūst labus panākumus dārzenu audzēšanā. Par pārdotajiem salātiem, redīsiem, tomātiem un gurķiem

arteļa kase saņēmusi ap 50 tūkstošiem rubļu. Arvien plašāk kolchozs attīsta dārzkopību un puķkopību.

Jauni kuģi Latvijas zvejniekiem

Rīgas jūras zvejniecības ostā ieradusies trīs jauni vīdēja lieluma zvejas kuteri. Tie izbūvēti Vācijas Demokrātiskajā Republikā. Kuteri dosies zvejot silķes Ziemeļatlantijā.

Līdz gada beigām republikas zvejnieki saņems vēl vienu lieltonnažas peldošo bazi — toahtonu „Belorussija”.

(LTA)

UZLABOT DARBA NESPĒJĪGO KOLCHOZNIKU APGĀDI

Kolchoznieku savstarpējās sabiedriskās pašpalīdzības kases darbojas visos rajona kolchozos. Materialā palīdzība sniegta gan neatmaksājamu pabalstu, gan aizdevumu veidā. Slimiem, kā arī lielu vecumu sasniegušiem kolchozniekiem kases sniedz sistemātisku, ikmēnešu materiālu palīdzību naudā vai arī produktos. Tā tas ir Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā, „Latvijas strēlniekā” un citos. Kolchozā „Sarkanā zvaigzne” (priekšsēdētājs b. Lieknis) iekārtots neliels invalidu nams. Tur pilnā kases apgādībā dzīvo darba nespējīgie vientuļie kolchoznieki, kam nav bērnu vai citu piederīgo.

Bez tam pašpalīdzības kases gādā par skolniekiem, uz laiku grūtos materiālos apstākļos nonākušu vecāku bērniem, izsniedzot tiem brīvas pusdienas. Tāpat tās vajadzības gadījumā izmaksā dzemdību un apbēdīšanas pabalstus.

Vairākos kolchozos pašpalīdzības kasu darbā vērojami

arī nopietni trūkumi. Nedrīkst pieļaut lielu vecumu sasniegušo kolchoznieku izlaišanu no kolchoza tikai tādēļ, lai kolchozam nevajadzētu tos apgādāt. Tomēr vairākos kolchozos tā notiek. Ja lielākajai daļai tiesības uz valsts pensiju šie cilvēki pierādīt nevar un tā nonāk grūtos materiālos apstākļos. Rajona sociālās nodrošināšanas nodaļa beidzot spiesta ievietot šos bijušos kolchozniekus kādā no valsts invalidu namiem.

Vēl arvien no dažu kolchozu biedriem turpina ienākt sūdzības, ka viņi kļuvuši darba nespējīgi, bet pašpalīdzības kase tiem nepalīdz, vai arī šī palīdzība ir nepietiekama. Tā kolchoza „Traktorists” biedrs Krauze, sasniedzis lielu vecumu, sūdzas, ka pašpalīdzības kase maz palīdz. Nedaudz maizes labības viņš gādā gan saņem, bet ar to iztikot nevar. Piemājas zemi viņam neviens nepalīdz apstrādāt. Viņš ļoti lūdz ievietot to invalidu namā. Par invalidu nama iekārtošanu saviem darba

nespējīgiem biedriem kolchoza valde nedomā. Priekšsēdētājs b. Leimanis, kam kopsapulce jau gada sākumā uzticēja pašpalīdzības kases priekšsēdētāja pienākumus, no to pildīšanas izvairās un nepārņem pašpalīdzības kasi no bijušās valdes, lai gan tās pilnvaras jau sen izbeigušas.

Kolchozā „Sarkanais karogs” (priekšsēdētājs b. Magonis) arī nepietiekami rūpējas par darba nespējīgiem kolchozniekiem. Lielu palīdzību kase sniedz bērniem, skolniekiem, bet aizmirst vecos cilvēkus, kas visu mūžu godīgi strādājuši un pelnījuši nodrošinātas vecumdienas.

Daudzi lielu vecumu sasniegušie kolchoznieki sūdzas, ka viņiem lielas grūtības ar piemājas zemes apstrādāšanu, kurināmā piegādi un citiem darbiem, kur nepieciešams zirgs. Viņiem bieži jāstaigā garš ceļš pie brigadiera, zirgkopēja, pat priekšsēdētāja līdz dabū zirgu pārvest ārstu, kurināmo vai apstrādāt piemājas zemi. Kolchozu priekšsē-

dētājiem jāpadomā, kā nokārtot zirgu saņemšanu darba nespējīgo kolchoznieku vajadzībām. Tāpat ganības viņiem jāierāda iespējami tuvāk dzīves vietai.

Vairāk jāpadomā par invalidu, lielu vecumu sasniegušu kolchoznieku iesaistīšanu viņu veselībai piemērotā darbā, vajadzības gadījumā ceļot viņu kvalifikāciju, tos attiecīgi apmācot.

Ļoti svarīgs uzdevums ir pašpalīdzības kasu materialās bāzes nostiprināšana. Bez līdzekļiem kase nevar nodrošināt darba nespējīgos kolchozniekus.

Vēl arvien dažu kolchozu priekšsēdētāji nepiedodami vilcinās nodot kasei pienākošos atskaitījumus no kolchoza bruto produkcijas par 1956. gadu. Tā Mičurina vārdā nosauktais kolchozs pašpalīdzības kasei par pagājušo gadu parādā 2700 l piena.

Dažos kolchozos neizdara kasei pienākošos atskaitījumus no kolchoznieku izstrādes dienām vai arī izdara tos nepilnīgi, kā kolchozos „Komunisma ceļš”, „Leņina ceļš” un citos.

Biedru iestāšanās maksa nav iekasēta kolchozā „Boļševiks”, vai arī iekasēta nepilnīgi, kā Mičurina vārdā nosauktajā. Kādu priekšzīmi laiņem no kolchoza atbildīgajiem darbiniekiem pārējie kolchoznieki, ja biedru iestāšanās naudu nav nomaksājuši agronomē b. Kronberga, brigadieris b. Māls, brigadiera palīgs b. Cinis, kantora darbinieki bb. Leitis, Karlštrems un citi.

Maz vai nemaz neinteresējas par pašpalīdzības kasu darbu Abavas ciema padome (izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Sproģis) un citas. Ciemu padomēm jāvada, jākontrolē pašpalīdzības kasu darbs. Arī MTS direktori, grāmatveži-instruktori pietiekami nekontrolē pašpalīdzības kasēm pienākošo līdzekļu saņemšanu un izlietošanu.

Darba nespējīgos kolchozniekus nedrīkst aizmirst, viņiem jāparāda pelnīta cieņa un jānodrošina tiem materiālā labklājība.

L. Rove,
rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Rūpīgāk sagatavoties ziemai

Tikai pāris nedēļas atlikušas līdz laikam, kad lopus vajadzēs novietot kūtiņās. Un tomēr daudzi Kables MTS zonas kolchozi vēl nav pietiekami sagatavojušies ziemas periodam. Pats galvenais ir lopus nodrošināt ar pietiekamiem barības krājumiem un labām mītnēm.

Kā tad zonas kolchozos ganāmpulki nodrošināti ar rupjo lopbarību? Vidēji zonā, rēķinot uz vienu liellopu, iznāk 15 cēt rupjās lopbarības, tajā skaitā 5,7 cēt siena, vai 7,5 kg rupjās lopbarības un tajā skaitā 2,8 kg siena dienā. Jāpiezīmē, ka arī šogad izēdināšanai lopiem jāizmanto visi ziemāju salmi.

Ja kolchozos „Grauds”, „Imanta”, „Venta”, „Kopdarbība”, rēķinot uz vienu liellopu vienību, iznāk 16 — 18 cēt rupjās lopbarības, tajā skaitā 7 — 7,9 cēt siena, tad bēdīgāk ir kolchozos „Abava”, „Dzimtene” un dažos citos, kur šie skaitļi daudz mazāki.

Pavisam neapmierinoši lopi ir nodrošināti ar skābbarību. Līdz 25. septembrim vidēji zonas kolchozos vienai slaucamai govij bija sagādāts tikai 15 cēt skābbarības. Ja kolchozos „Grauds”, „Imanta”, „Uzvara”, „Kārļa Marksa vārdā” nosauktajā vienai slaucamai govij sagatavots 24 cēt skābbarības un līdz ar to dienā katrai varēs izbarot 12 kg, tad kolchozos „Kurzeme” un „Abava” katrai govij dienā varēs izbarot 2,5 kg skābbarības. Kolchozā „Kopdarbība” katrai govij sagādāts tikai 8 cēt skābbarības. Visos šajos kolchozos ir pietiekama daudzumā zaļās masas skāb-

barības gatavošanai un skābbarības trūkums izskaidrojams vienīgi ar valžu un brigadieru nolaidību un neizdarību. Pašreiz kolchozos novāc cukurbietes, vēl nav novākts viss atāls. Tātad enerģiski rīkojoties ir visas iespējas panākt nokavēto skābbarības gatavošanā, izmantojot biešu lapas, atālu.

Ne vienā vien zonas kolchozā vēl vienmēr nav pabeigta lopu mītnu sakārtošana ziemai. Jūmtu, grīdas, lopbarības galdus un siju remonts nepieciešams gandrīz visos kolchozos, bet „Abavā”, „Socialisma ceļā”, „Uzvaras karogā” vairākām lopu novietnēm nepieciešami lielāki remontā.

Lai vēl paspētu līdz lopu novietošanai kūtiņās tās izremontēt, nekavējoties pēc vajadzības katrā kolchozā jāizrauga 2 — 5 cilvēki, kuri jānodarbina tikai novietņu remontēšanā. Pēc izremontēšanas telpas jābalsina.

Nopietni jā rūpējas par lopu apgādi ar labu dzeramo ūdeni, jāveic remonts akām, kur tas nepieciešams. Kolchozā „Uzvaras karogs” beidzot jāpabeidz akas izbūve pie cūku novietnes „Rozēni”.

Vislielākā uzmanība jāvelta rupjās lopbarības uzglabāšanai. Siena šķūņi jāaizslēdz. Salmi triju dienu laikā pēc kulšanas jāuzmēra un jānodod uzglabāšanai atbilstīgai personai. Lai papildinātu rupjās lopbarības krājumus aītam, pēdējais laiks sagatavot zariņu slotas. Lopkopēm laikus jānovāc piefermas laucīņos izaudzētā raža.

A. Oskalne,
Kables MTS galvenā zootehniķe

Lobišanas ceha pirmrindas brigādē

Finieru rūpnīcas „Vulkans” lobišanas ceha žāvētāju brigades brigadieris Jānis Prūsaks vienmēr ir klāt tur, kur veicas visgrūtāk, vienmēr piepalīdzot pastumt vergus vai sakraut skaidas. Un ne jau nejauši darba rādītājos vislielākie izpildījuma procenti redzami pretī b. Prūsaka brigādei.

... Skaidu žāvētāja stāžu Jānim Prūsakam var skaitīt no 1946. gada, kad viņš pēc demobilizēšanās no Padomju Armijas atnāca strādāt uz rūpnīcu, un ceha priekšnieks viņu nozīmēja par mācekli pie žāvēšanas iekārtas.

Brigadieris šai iecirknī ir meistars „labā roka”. Viņš seko visu žāvējamo aparatūdarbam, pieved pie kaltēm no lobmašīnām nolobīto slapjo skaidu un aizved izžāvēto. Viņam vienmēr jāzina, kāda skaida — priedes, bērza, liele vai mazie formāti vajadzīgi līmētavas ceham un tādus tad attiecīgā reizē padod žāvēšanai. Nav arī nekāda nieka lieta sekot žāvēšanas tehnoloģisko procesu pareizai ieviešanai. Ja monometrs rāda, ka tvaika spiediens aparatos kritas, nekavējoties jāsamazina aparata padeves ātrums. Spiedienam ceļoties, tas atkal jāpalielina. Tā skaida tiks izžāvēta vienmērīgi. Vajadzīgās darba iemaņas neradās uzreiz, nācās piedzīvot ne vienu vien neveiksmi.

— Reiz gadījās, — stāsta Jānis Prūsaks, — ka vienam aparatam apstājās ventilators, bet otram pietru-

Attēlā Jānis Prūsaks pārbauda izžāvētās skaidas kvalitāti.

ka skaida. Un, lūk, momentā vairs nezināju ko darīt.

Bet tas bija tikai sākumā. Neatļaidīgā darbā Jānis Prūsaks ir ieguvis daudz iemaņu. Savā pieredzē viņš labprāt dalās ar darba biedriem.

— Jācinās par katru darba minūti, — viņš vienmēr uzsver, — ja redzi, ka sāk trūkt skaida, bet arī „sausajā galā” jau piekrauts vergus, tad tomēr jāpieved vispirms slapjā skaida, lai žāvēšanā nebūtu pārtraukumu. Vienmēr jāpārbauda arī žāvējamās skaidas mitrums, attiecīgi vienmēr nostādot padeves ātrumu aparatam. Citādi gadās tā, ka skaida ir vēlreiz jāpāržāvē vai arī to pāržāvē par daudz, tā radot tikai kavējumu darbā, maksimāli neizmantojot žāvējamo aparātu jaudu.

Brigades panākumus Jānis Prūsaks negrib atzīt tikai par savu nopelni.

— Mēs strādājam brigādē 12 cilvēki un visi strādā labi.

Kolektīvā darbā, izpildot cits citam, viņi gūst panākumus. Grūti pateikt, kurš no brigades locekļiem ir labākais — varbūt Aneite Teiermane, Olga Langa vai Aleksandra Maksimova vai varbūt Aleksandra Mačuleviča, bet savas maņas uzdevumus viņi vienmēr veic par 135—145 procentiem.

— Saprotams, ja pietiek materiāla un nenīkojas aparāti, — mēģina iebilst Aneite Teiermane.

Bet par to gādā brigadieris Jānis Prūsaks.

T. Zilgalvis,
rūpnīcas „Vulkans” TKN
priekšnieks

PADOMJU DZIMTENĒ

Ukrainas PSR nodevusi valstij 400 miljonus pudu labības

Ukrainas PSR lauku darbaļaudis, iekļāvušies socialistiskajā sacensībā par visas tautas svētku — Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas cienīgu sagatavošanu, pirms termiņa izpildīja labības sagādes valsts plānu (atskaitot kukuruzu).

Valstij nodoti un pārdoti 400 miljoni pudu labības — par 128 miljoniem pudu vairāk nekā tani pašā laikā pērn. Sagādes punktos nodoti 335 miljoni pudu kviešu.

Aizvadītajos 8 mēnešos republikas kolchozos un padomju saimniecībās galas ražošanas palielinājies 1,5 reizes, salīdzinot ar attiecīgo periodu pagājušā gada.

Simtiem Ukrainas kolchozu un padomju saimniecību sekmīgi izpilda uzņemtas augstās socialistiskās saistības — šogad uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūt 70—100 cēt galas un 300—400 cēt piena.

Mordavijā atvērta universitāte

Saranskā atvērta Mordavijas Valsts universitāte. Vēstures un filoloģijas, dabas zinātņu un fizikas un matematisks fakultātes jau sākušas mācības. Inženier tehniskā, lauksaimniecības un svešvalodu fakultātes sākušas uzņemt studentus. Saranskas universitātē gatavos specialistus ne tikai savai republikai, bet arī citiem mūsu zemes apgabaliem.

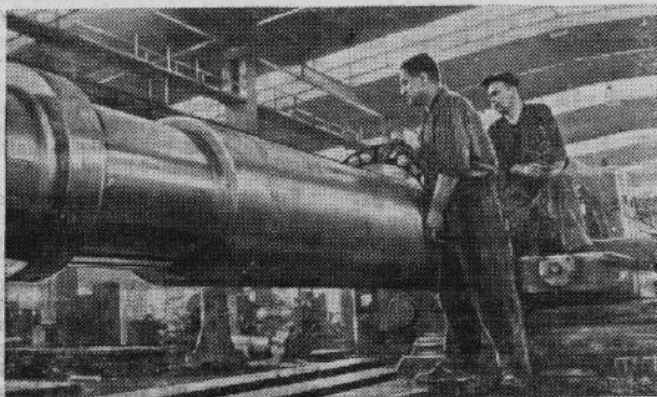
Uzarts 250 tūkstoš hektāru neskarto zemju un vecaiņu

Novosibirskas laukos turpinas mehanizatoru sacensība par jauno neskarto zemju un vecaiņu apgušanu. Iša laikā uzarts vairāk nekā 250 tūkstoš hektāru mazproduktīvo plavu, ganību un citu agrāk neapstrādāto zemju.

Ražota virsplāna produkcija par 7 miljoniem rubļu

Dnepropetrovskas metalurģisko iekārtu rūpnīca ražo dažādas mašīnas un iekārtas kalnrūpniecības vajadzībām. Rūpnīca ieslēgusies socialistiskā sacensībā par cīnīgu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas sagatavošanu un 8 mēnešu plānu izpildījuši pirms termiņa, ražojusi virsplāna produkciju par 7 miljoniem rubļu.

Ļoti labi strādā atslēdznieku brigāde b. F. Ševčenko vadībā. Brigāde darba uzdevumu parasti izpilda par 150—200 procentiem.

Attēlā: atslēdznieku brigādes brigadieris (pa kreisi) F. Ševčenko un atslēdznieks P. Nikoļenko darba pie velmējamā stāva.

Sacensības lopkopes-slaucējas

Raiņa vārdā nosauktā kolchoza lopkopji sacensās ar arteļa „Komunars” lopkopjiem. Sevišķi spraigi šī sacensība norit starp slaucējām b. Račevsku, Grinbergu, Molleri. Pirmajā vietā izvirzījusies slaucēja Račevska, kura no savas grupas govīm izslaukusi 1956 kg piena.

No Račevskas neatpaliek slaucēja Grinberga, viņa no savas grupas govīm izslaukusi 1864,9 kg. Abas slaucējas rajona lopkopju saistības krietni pārsniegušas.

Šinī pat laikā slaucēja b. Tiģere savas saistības izpildījuši tikai par 69,8 proc. Piena izslaukums vienas grupas govīm diendienā samazinās. Mazāk piena iegūst arī slaucēja Stačoviča. Kāpēc tas tā? Galvenais iemesls ir tas, ka minētās slaucējas savas grupas govīs nepiebaro ar zaļbarību. Vai nav ko piebarot? Protams, ka ir. Zāle un sakņu lapas no piefermas laucīņiem ir pa pilnam.

Kas šeit vainojams? Slaucējas cenšas savu darbu izpildīt labi. Galvenā vaina guļstas uz II kompleksās briga-

des brigadierī b. Tropu, kurš uz vairākkārtīgiem slaucēju lūgumiem pēc zirga, tomēr to negādā. Slaucējām lapas ir jāpiesien pašām, kas nav iespējams.

Visumā kolchozā pieņemtas saistības izpildīs un pārsniegs. Kas tad kolchozam nodrošināja tādas panākumus? Pagājušajā gadā kolchozs likvidēja mazproduktīvās un no pilnietas iepirka labas govīs. Otrkārt, labus piena izslaukumus nodrošināja, uzlabojot lopbarības bazi. Lopus regulāri varēja piebarot ar zaļ konveijera kultūrām, bez tam arī pašas slaucējas un kolchoza valde lopkopībai sāka veltīt lielāku vērību. Šogad katrai slaucējai ir labi apkopis piefermas sakņu laucīņš, ar kurām varēs papildināt sulīgo barību ziemā.

Katru mēnesi notiek slaucēju ražošanas apspriedes, kurās apskata iepriekšējo mēnešu saistību izpildes gaitu un izvirza uzdevumus nākamajam mēnesim, iepazīstas ar pirmrindas slaucēju pieredzi.

A. Ventaskrasts

Starptautiskais apskats

ANO uzdevums ir kalpot mieram

Jau 10 dienas Ņujorkā notiek Apvienoto Nāciju Ģenerālās Asamblejas XII sesijas sēdes. Un katru dienu nes arvien jaunus pierādījumus, ka ASV un to sabiedrotie militārajos blokos cenšas izmantot šo starptautisko organizāciju saviem savtīgajiem mērķiem un vēl vairāk sasasināt starptautisko saspīlējumu. Šie imperialistu nodomi izpaužas jau sesijas darba kārtības apspriešanā.

Rietumvalstu pārstāvji visādi mēģināja nepieļaut, ka Ģenerālā Asambleja izskatītu tādus jautājumus kā Francijas koloniālais karš Alžīrijā, Angļu izvērstais terors pret Kipras salas iedzīvotājiem, Holandes okupācija Jaungvinejas salas rietumdaļā (Rietumirānā), kura likumīgi pieder Indonēzijas Republikai. Taču, par spīti kolonizatoru pretestībai, šie jautājumi uzņemti sesijas darba kārtībā.

ASV un to sabiedroto centieni nepieļaut Apvienoto Nāciju Organizācijas sekmīgu darbu spilgti izpaužas tai apstākļi, ka šīs valstis vērsās pret to, ka Ķīnai tiktu piešķirta tās likumīgā vieta Apvienoto Nāciju Organizācijā. Indijas delegāta priekšlikumu uzņemt sesijas darba kārtībā jautājumu par Ķīnas tiesību atjaunošanu Apvienoto Nāciju Organizācijā atbalsta tautu lielum lielais vairākums. No 25 delegātiem, kas sesijā runāja šajā jautājumā, 18 izteicās pret ASV politiku, kuras ieteikumi cenšas nepieļaut Ķīnas likumīgo pārstāvju piedalīšanos ANO darbā. Afganistānas delegāts savā runā teica: „Katrs ceturtais cilvēks pasaulē ir ķīniešs. Pasaulē lielākās tautas likumīgo tiesību ignorēšana negatīvi ietekmē Apvienoto Nāciju organizāciju”.

Jūtot, ka viņu pozīcijas ir

nedrošas, amerikāņu diplomāti ar dažādiem manevriem izdara rupju spiedienu uz valstīm, kas ir atkarīgas no ASV. Ar balsošanas mašīnas palīdzību Savienotajām Valstīm atkal izdevies panākt, ka Ģenerālajā Asamblejā netiks apspriests jautājums par Ķīnas likumīgo tiesību atjaunošanu Apvienoto Nāciju Organizācijā. Ar to, kā atzīmē demokrātiskā prese visā pasaulē, ASV devušas nopietnu triecienu ANO autoritātei.

Krasā pretrunā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas uzdevumiem, kurai, kā teikts tās Statutos, „jāuztur starptautiskais miers un drošība”, ir arī ASV valsts sekretāra Dallesa runa sesijā. Savā runā, kas bija veltīta atbrūpošanās jautājumam un stāvoklim Tuvaajos Austrumos, Dalless būtībā izteicās par tālāku atombrūpošanās sacensību un par to, lai tiktu turpināta ASV iejaukšanās arābu valstu, vispirms Sirijas, iekšējās lietās. Sirijas avīze „Al Džumhur” rakstīja, ka Dallesa runa liecina par „ASV aneksionistiskajiem nodomiem pret Siriju”.

Pilnīgi citāda, patiešām miermīlīga nostāja sesijā ir Padomju Savienībai. Runā, ko 20. septembrī teica padomju delegācijas vadītājs A. Gromiko, izpaužas centieni panākt atbrūpošanās jautājumu noregulēšanu un apstākļu radīšanu ilgai mierīgai līdzās pastāvēšanai starp valstīm ar dažādu valsts un sabiedrisko iekārtu. Šiem cildenajiem mērķiem, kas atbilst visas cilvēces centieniem, kalpo priekšlikumi, ko mūsu delegācija iesniegusi izskatīšanai Ģenerālajā Asamblejā.

Padomju Savienības ierosinātais deklarācijas projekts par valstu mierīgu līdzās pastāvēšanu aicina visas zemes

savas attiecības veidot, pamatojoties uz pieciem principiem: teritoriālās integritātes un suverenitātes savstarpēju respektēšanu, neuzbrukšanu; neiejaukšanos citai citas iekšējās lietās; vienlīdzību un savstarpēju izdevīgumu; mierīgu līdzās pastāvēšanu.

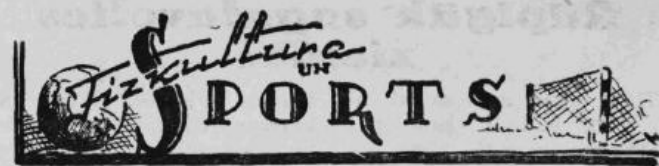
Padomju valdības memorands par daļējiem atbrūpošanās pasākumiem satur pilnīgi realizējamus priekšlikumus, kas vērsti uz drudžainās brūpošanās izbeigšanu. Šajā memorandā ņemti vērā rietumvalstu agrākie priekšlikumi atbrūpošanās jautājumos.

Atomkara draudu novēršanas mērķiem kalpo dokumenti, ko mūsu delegācija iesniegusi izskatīšanai sesijā. Tas ir rezolūcijas projekts, kas paredz, lai valstis uzņemtos pagaidu saistību nelietot kodolieročus, un rezolūcijas projekts par atomu un ūdeņraža ieroču izmēģinājumu izbeigšanu starptautiskas kontroles uzraudzībā.

Visi, kam dārgs miers, dedzīgi apsveic PSRS jaunos priekšlikumus. „Padomju Savienība, — raksta Berlīnes avīze „Neues Deutschland”, — ierosinājusi programmu, kuras realizēšana palīdzēs atrisināt atbrūpošanās jautājumu, mazināt starptautisko saspīlējumu un nodrošināt mieru”.

Ģenerālās Asamblejas XII sesija turpina darbu. PSRS un citu socialistiskās nometnes valstu pārstāvji, kā arī delegāti no vairākām citām valstīm, kuras piekopj no ASV neatkarīgu politiku, sesijā cīnās par to, lai Apvienoto Nāciju organizācija kalpotu mierā nodrošināšanas mērķiem un likvidētu imperialistu mēģinājumus saasināt starptautisko saspīlējumu.

N. Čigrijs

Kuldīgas riteņbraucēju neveiksme

Ceturta dienas Talsos risinājās Latvijas PSR lauku jaunatnes daudzdienu riteņbraukšanas sacīkstes, veltītas Liepājas Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Tajās piedalījās Tukuma, Suldus, Aizputes, Kandavas, Talsu I un II, Kuldīgas rajona lauku jaunatnes izlases komandas. Sacensību distance ar kopējo garumu 270,5 km bija sadalīta četros etapos.

Sacensību pirmā dienā dalībniekiem bija jāveic vislielākais — 79 km garais etaps Talsi—Dundaga—Talsi. Uz starta nostājās 28 dalībnieki, tomēr ļoti nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ, stipra vēja un gandrīz nepārtraukta lietus, brīžiem krusas, kā arī izmirkušā ceļa iespaidā, distanci beidza mazāk kā puse — 13 cilvēku, kuru vidū nebija neviena mūsu rajona pārstāvja.

Distances pirmo pusi no mūsu rajona spēcīgākajiem riteņbraucējiem labi veica V. Ķimenis, kurš starptautiskajā Dundagā pienāca kā otrais, diemžēl, atpakaļceļā uz Talsiem viņš drīz vien atpalika no vadošās grupas un vēlāk divriteņa bojājuma dēļ izstājās.

Otrajā etapā Talsi — Selekcijas stacija — Talsi — Cīruļi — Valdemarpils — Talsi teicami cīnījās mūsu rajona pārstāvis — Alsungas vidusskolas skolnieks E. Ungurs, kurš jau no starta brauca vadošās grupas priekšgalā un pēc pirmā posma Talsi — Selekcijas stacija

veikšanas atgriezās Talsos kā pirmais. Braucot cauri Talsiem, viņam sabojājās divriteenis, kuru labojot tika zaudētas vairākas vērtīgas minūtes. Cīnoties ar lielu neatlaidību, jau pēc apmēram 15 km viņam izdodas iedzīt vadošo grupu, un cauri starptautiskajam Cīruļos viņš izbrauc kā ceturtais. Tālākajā ceļā līdz Valdemarpilij Ungurs turas vadošajā grupā, bieži uzņemoties brauciena vadību. Iebraucot Valdemarpilī, viņš krīt, kā rezultātā atkal velosipēda bojājums, kuru pilnībā vairs neizdodas salabot, un lai gan viņš ar lielu centību turpina braukt, tomēr vadošo grupu viņam vairs neizdodas panākt.

Nākamajos etapos Unguram atkal sabojājās velosipēds un viņš spiests izstāties. Jāpiezīmē, ka E. Ungurs kā vienīgais no mūsu riteņbraucējiem uzrādīja teicamu cīņas gribu neatlaidību un tikai neveiksme nedeva viņam iespēju izcīnīt uzvaru.

Turpretī pārējie dalībnieki, kā piemēram, V. Ķimenis, M. Zandbergs un citi, nobijušies no sliktajiem laika apstākļiem, rīkojās nesportiski, pēc pirmās dienas neveiksmēm notālākām cīņām atteicās. Rezultātā, lai gan bija reālas iespējas komandai ierindoties pirmo trīs spēcīgāko komandu skaitā, nācās samierināties ar pēdējo vietu.

Komandu vērtējumā uzvarēja Talsu rajona I komanda. Z. Kalniņš

AIZRĀDĪJUMS

Sākot ar 5. oktobri tiks atklāta parakstīšanās uz visiem centraliem un republikāniskiem laikrakstiem, žurnāliem un rajona laikrakstu 1958. gadam.

Iestādes, uzņēmumi, organizācijas, kolhozi, MTS, bibliotēkas un mācību iestādes var iesniegt pieteikumus laikrakstu un žurna-

lu abonēšanai dienesta lietošanai kultūrai izglītojošiem mērķiem un laikrakstu vitrinām 1958. gadam.

Pieteikumus pieņem līdz šā gada 18. oktobrim; pieteikumus var saņemt „Preses apvienības” daļā.

Kuldīgas rajona sakaru kantora „Preses Apvienība”

„MIJUKI-MARU”

slēpi pēdas

B. DROZDOVS

(8. turpinājums)

— Varbūt jautājis nemelo. Lūk, kāda vētra bija aizvakar. Bet kas viņu zina, visādi var gadīties, — domāja Charitonovs. — Tomēr pa nakti viņš tālu neaizies, bet dienā, ja pats nepieteiksies, sameklēs...

— Sagatāvo man maisus ar kartupeļiem. Rit braukšu uz pilsētu, uz tirgu, — viņš teica sievai.

Gaismiņā Charitonovs iejūdzā zirgu un devās uz Dienvidsaharīnu.

Karte „iegāza”

Atstājis meža sarga būdu, Aikava drīz iznāca uz nelielas upītes krasta. Salīdzināja pēc kartes — upe Očicha. Iet pareizi. Iegāja ūdeni un devās gar krastu augšup pa strauti. Domas par iespējamo vajāšanu nedeva mieru. Pēc trīs simtiem metriem izkāpa no ūdens un atkal iegāja dziļi mežā.

Spriežot pēc kartes, kaut kur tuvumā vajadzēja būt ceļam. Patiesi, sāpus aiz kokiem lauku pa laikam bija dzirdams klusi nāts motoru troksnis. Nogaidījis

brīdī, šķērsoja ceļu. Un atkal — uz rietumiem, uz Dienvidsaharīnu.

Un te karte, ar ko spiegt apgādāja amerikāņu izlūkošanas skola, viņu iegāza. Noskrējis no paugura, Aikava iznāca meža malā un pagriezies ieraudzīja tuvumā apdzīvotu vietu. Tas bija strādnieku ciemats „Izvestkovij”, kas nebija iezīmēts amerikāņu kartē.

Slēpties bija par vēlu. Pa taciņu pretim nāca cilvēks, pēc visa spriežot, vietējais strādnieks. Aikava drudžaini domāja. Aizbēgsi — tūda! sapratīs, kas esmu tāds. Sacels trausmi, sāks meklēt. Taisnība, taigā var paslēpties, bet ilgi tur nenosēdēsi — pārtika iet uz beigām. Tātad jāiet atklāti. Vecene taču man noticeja. Jāpiemāna arī te. Ciemats mazs. Visapkārt mežs. Telefona noteikti nav. Tūda! par mani paziņot nekur nevarēs. Jāriskē. Kaut kā izgrozīšos.

Un Aikava nolēma likt visu uz spēli. Pēdējā momentā apķērās, ka izlūku skolā izstrādātā legenda var to iegāzt. Ja gadījumā izkraisīs un atradīs padomju naudu, bet tās viņam bija 10 tūkstoši, kas gan

ticēs, ka viņš ir zvejnieks, nejausi izmests padomju krastā. Jāspēlē uz padomju lauku simpatijām pret apspiestajiem darbaļaudīm, uzdodoties par bezdarba un uzņēmēja patvaļas upuri.

Un Aikava domās uzmeta jaunās leģendas pamata detaļas un soļoja pretim strādniekam.

— Ei biedri, — māja viņš ar rokām. — Eji šurp, ved mana pie priekšnieka. Mana iet šurp strādāt.

Strādnieks Kvašins izbrīnījās, ieraudzījis ciemata nomalē japti. „No kurienes tas te ieklidis? Varbūt ienaidnieks, izlūks? Bet kādēļ gan viņš tad iet iekārtā? Lūk, arī mani sauc, klīdz, lai vedu pie priekšnieka. Nē te ir kaut kas cits”.

Kamēr gāja ciematā uz rūpnīcas direkcijas namu, japti nedaudz krievu vārdiem, kādus prātā paskaidroja, ka viņš, Curi Chi-sao, strādnieka cilvēks no Chokkaido, ka, lūk, jau vairākus gadus viņš nevar atrast darbu un spiests iztikt ar gadījuma peļņu, kā pie viņiem, Japānā, trako amerikāņu vienlīdzīgu cilvēku dzīvot ļoti grūti. Lūk, tādēļ viņš, savācis ar lielām pūlēm naudu, samaksājis kāda zvejnieku šonera kapteinim, un tas viņu nogādājis padomju krastā. Curi zina, ka Padomju Savienībā laba dzīve un daudz darba, ka padomju laudis — labi laudis, viņi vienmēr gatavi pa-

līdzēt nabaga strādnieka cilvēkam.

Japāna stāsta satrauktais tonis, viņa vārdu valdzināšs sirsnība piemānīja Kvašinu. Pie tam Curi bija gatavs iet tur, kur viņu ved. No aizdomām Kvašinam nepalika gandrīz pat pēdu. „Bet, ja arī kaut kas ne tā, — viņš domāja, — ciemata tiks pie skaidrības”.

Rūpnīcas darbinieks Guļins, kad Kvašins pie viņa noveda Curi Chi-sao, nolēma pats personīgi nogādāt nepazīstamo uz pilsētu. Bet spiegt viltus stāsts iedarbojās arī uz viņu, kaut gan pavisam viegli bija noprast, ka, ja Curi būtu godīgs cilvēks, tam nevajadzētu spraukties cauri tai gai desmitiem kilometru no krasta uz pilsētu, „pie priekšniecības”.

Tuvot vakars. Doties ceļā pa nakti Guļinam negribējās. Lai nakti pārguļ tēpat, bet rit tiks skaidrība — viņš bezbēdīgi nolēma.

Bet otrā dienā kaut ko noskaidrot Guļinam bija grūti. Curi Chi-sao, drudžaini meklējams izmetis, uztautāja viņa vājo pusi. Izmētis uz galda paciņu padomju naudas, viņš paskaidroja, ka to iemānījis no Japānietis, kas repatriēti no PSRS. Tad pieklājīgi apvalcājis, vai viņš nevar kaut kur nopirkt pārtiku un pie viena arī dzera — viņš ļoti vēlas pateikties viesmīlīgajam saimniekam. Spiegs sprieda, ka, ja izdosies apdzirdīt

Guļinu, viņš mācēs pazust, neradot sevišķas aizdomas.

Pieklīkumu pieņēma ar sajūsmu. Aizgāja uz veikalu. Veikalveidis Beskrovnijs uzskatīja par savu pienākumu piebiedroties jaunajai kompanijai. Uz galda vilinoši parādījās tīra spirta zaļās pudeles.

Izmeklēšana sākās

Pēc šonera apskates un ar to atbraukušo lauku iepriekšējās iztaujas kapteinis Soboņevs tāni pat dienā atgriezās no Korskavas Dienvidsaharīnā. Vakara piepulkveža Jēnisejeva notika apspriede. Kapteinis ziņoja par iepriekšējās izmeklēšanas rezultātiem. Visu domas bija, ka šoners „Mijuki-maru” atnācis uz Korskavu ar īpašu nolūku. Kādu? Nebija skaidrs.

(Turpinājums sekos)

LABOJUMS

Laikraksta šā gada 115. numurā ievadrakstā „Partijas kandidāti” 30. rindā no apakšas jālasa: „Latīestātos partijā, jaunajam biedram jāpasagādā trīs rekomendācijas...” un tālāk kā tekstā.

Redaktors A. Blūms

Emma Gulbe Jēkaba m., dzīv. Kuldīgā, Sarkanarmijas ielā № 22 — 1, ierosina laulības šķiršanu pret savu vīru Ansi Gulbi Jāņa d., dzīv. Kuldīgā, Sarkanarmijas ielā № 22 — 1.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.